

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **A. K.**
zastoupen Mgr. Jiřím Hölblingem, advokátem
sídlem Zámecké náměstí 24, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2024, č. j. MSK 3901/2024,
sp. zn. DSH/1305/2024/Zaj,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Magistrát města Frýdku-Místku (dále jen „magistrát“ či „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 21. 12. 2023, č. j. MMFM 224378/2023, uznal žalobce vinným ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil tím, že „dne 3. 5. 2023 v čase 14:02 hodin v obci Frýdek-Místek na ulici Příborská č. 1000 směr jízdy Český Těšín jako řidič vozidla Škoda RZX při řízení vozidla držel v pravé ruce na úrovni před obličejem hovorové zařízení – mobilní telefon“. Za spáchání daného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 600 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 2. 2024, č. j. MSK 3901/2024, sp. zn. DSH/1305/2024/Zaj (dále jen „napadené rozhodnutí“) změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že z výroku vypustil slova „na úrovni před obličejem“ a nahradil je slovy „na úrovni volantu“. Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Žaloba

2. Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce žalobou. Namítal, že přestupek nespáchal. Žalovaný na základě zjištěného skutkového stavu nemohl mít za prokázané, že se žalobce vytýkaného jednání dopustil. Žalovaný při posouzení věci vycházel pouze ze svědeckých výpovědí policistů, které jsou ve vzájemném rozporu, aniž by zohlednil obsah videozáznamu a provedl k důkazu vyšetřovací pokus, který by prokázal žalobcovu nevinu.
3. Žalobce popsal jednotlivé výpovědi policistů a v nich zjištěné rozpory. Ze svědeckých výpovědí neplnou žádné podrobnosti ohledně barvy telefonu či podoby obviněného, policisté nebyli schopni popsat, v jaké konkrétní vzdálenosti od komunikace se jejich služební vozidlo nacházelo. Poukázal na to, že ze vzdálenosti 16 m nemohli policisté vytýkané jednání vidět. Přestupkové jednání není možné rozpoznat ani na videozáznamu, který neprokazuje, že by žalobce držel v ruce mobilní telefon. Žalobce navrhoval, aby krajský soud provedl vyšetřovací pokus, na jehož základě by prokázal, že za daných okolností případu by nemohli policisté přestupkové jednání spatřit.
4. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. Měl za to, že žalovaný dovodil jeho vinu na základě nedostatečných důkazů a neprovedl důkazy v jeho prospěch. Žalovaný měl uplatnit zásadu *in dubio pro reo* a rozhodnout ve prospěch žalobce, že tedy přestupek nespáchal.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na napadené rozhodnutí. Poukázal, že při prokazování přestupku postupoval tak, jak je v obdobných případech obvyklé. Výpovědi svědků nejsou rozporné ani mezi sebou ani navzájem s jinými důkazy (zejména s videozáznamem). Svědci vypovídali shodně. Vzdálenost je zřejmá z videozáznamu. Ten sice neprokazuje přestupkové jednání, neboť dovnitř vozidla není zřetelně vidět, ale zachycuje výhledové poměry policistů a povětrnostní podmínky. Důkaz vyšetřovacím pokusem by byl nadbytečný.
6. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Skutečnosti ze správního spisu významné pro posouzení věci a rozhodnutí správních orgánů

7. Součástí správního spisu je oznámení o přestupku ze dne 3. 5. 2023, ze kterého se podává, že žalobce se odmítl do oznámení vyjádřit. Dle úředního záznamu ze dne 3. 5. 2023, č. j. KRPT-117271-1/PŘ-2023-070043, který vyhotovil pprap. R. H., dne 3. 5. 2023 vykonávala denní

směnu hlídka AGAR 2016 a prováděla dohled BESIP na ul. Příborská č. p. 1000 v obci Frýdek-Místek. Policisté se během hlídky zaměřili na kontrolu držení hovorového či jiného záznamového zařízení během jízdy. Povětrnostní podmínky byly dobré, nezhoršené, s denním světlem. Odstup hlídkového vozidla ke kraji komunikace byl přibližně 5 metrů. V čase 14:02 projelo kolem hlídky vozidlo a jeho řidič držel v pravé ruce na úrovni před obličejem hovorové zařízení. Členové hlídky si navzájem potvrdili spáchání přestupku a policejní vozidlo se vydalo za řidičem přestupek projednat. Žalobce hlídce sdělil, že mobilní telefon v ruce nedržel a chtěl věc projednat ve správním řízení. Přílohou úředního záznamu je fotografie vozidla žalobce a kamerový záznam přestupkového jednání.

8. Z oznámení přestupku ze dne 23. 5. 2023 se podává, že žalobce uvedl, že za jízdy nedržel telefon, s přestupkem nesouhlasí a chce věc vyřešit ve správním řízení.
9. Magistrát města Frýdku-Místku vydal dne 4. 7. 2023 příkaz, proti kterému žalobce podal dne 10. 7. 2023 odpor.
10. Dne 6. 9. 2023 zamítl správní orgán I. stupně žalobcův návrh na ústní jednání.
11. Rozhodnutím ze dne 19. 9. 2023, č. j. MMFM 161986/2023, správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Proti rozhodnutí ze dne 19. 9. 2023 brojil žalobce odvoláním. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 10. 2023, č. j. MSK 133156/2023, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2023 zrušil a věc vrátil k novému projednání z důvodu neprokázání skutkového stavu bez důvodných pochybností. Správní orgán vycházel z jediného důkazu, a to z kamerového záznamu, který pro prokázání viny neobstojí.
12. Po vrácení věci správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 2. 11. 2023. Během jednání byli vyslechnuti policisté zasahující při přestupkovém jednání. Pprap. R. T. vypověděl, že se hlídka zaměřovala na porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Jakmile hlídka uviděla žalobce, všichni tři policisté si navzájem potvrdili, že viděli žalobce držet mobilní telefon. Jednání bylo vidět na úrovni bočních skel vozidla. Poté policisté vozidlo zastavili. Uvedl, že před výpovědí nahlížel do spisu, jinak by si nevzpomněl na podrobnosti. Pprap. J. H. vypověděl, že spolu s kolegy zahlédli vozidlo a řidiče, který držel v pravé ruce mobilní telefon. Vzdálenost od projíždějícího vozidla byla přibližně 5 metrů. Vozidlo následně předepsaným způsobem zastavili. Před výpovědí se do úředního záznamu nedíval. Během ústního jednání správní orgán I. stupně provedl k důkazu videozáznam přestupkového jednání; pprap. H. k důkazu sdělil, že s ohledem na kvalitu záznamu není jednání zjevné, avšak tento záznam se přikládá kvůli prokázání vzdálenosti služebního vozidla od vozidla přestupce a kvůli dokumentování výhledových podmínek. Během druhého ústního jednání dne 14. 12. 2023 pprap. H. uvedl, že s kolegy vykonával dohled nad bezpečností provozu, pod který patří také držení hovorového zařízení při řízení motorového vozidla. Služební vozidlo policisté umístili na parkovišti ulice Příborská č. 1000, vozidlo směřovalo kolmo k vozovce, aby měli policisté dobrý výhled na vozovku. V odpoledních hodinách po ulici projížděno vozidlo, ve kterém řidič držel mobilní hovorové zařízení na úrovni volantu. Policisté vozidlo poté zastavili, přičemž řidič se spácháním přestupku nesouhlasil. Pprap. H. uvedl, že před výpovědí do spisu nenahlížel, na přestupek si dobře vzpomíná, protože byl jeden z mála, který oznamoval. Seděl na místě spolujezdce. Hovorové zařízení viděli všichni tři policisté. Řidič držel mobilní telefon v pravé ruce, barvu nebylo možné rozpoznat. Na jednání dne 14. 12. 2023 navrhl zmocněnec provést k důkazu vyšetřovací pokus, který měl prokázat, že žalobce přestupek nespáchal.

13. Na videozáznamu, který je součástí správního spisu, jsou zachyceny průjezdy vozidel včetně vozidla Škoda Karoq žalobce. Povětrnostní podmínky jsou dobré. Viditelnost je dobrá, za denního světla, bez deště, mlhy, sněhu, jsou zřetelně vidět chodci na protějším chodníku. Vozidlo má tmavší skla, řidič i malý předmět, který svítí, je viditelný.
14. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 21. 12. 2023, č. j. MMFM 224378/2023, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil tím, že „dne 3. 5. 2023 v čase 14:02 hodin v obci Frýdek-Místek na ulici Příborská č. 1000 směr jízdy Český Těšín jako řidič vozidla Škoda RZ X při řízení vozidla držel v pravé ruce na úrovni před obličejem hovorové zařízení – mobilní telefon“. Za spáchání daného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 600 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
15. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojil žalobce odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím částečně změnil a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve zbytku potvrdil. Žalovaný vysvětlil, že policisté měli na předmětné vozidlo náležitý rozhled, ve výhledu jim nic nebránilo, jak vyplývá z videozáznamu. Viditelnost byla dobrá, denní světlo. Přestupkové jednání žalobce bylo prokázáno zejména na základě svědeckých výpovědí policisty H. a H., policista T. si na přestupek již nevzpomněl, jak sám uvedl. Výpovědi policistů H. a H. byly vyhodnoceny jako věrohodné, což je dostačující důkaz. Oba policisté si na přestupek dobře pamatovali, jelikož se jednalo ten den o jediný přestupek, který bylo potřeba zpracovat a oznámit na úřad. Byli si jisti, že předmětem v ruce obviněného byl mobilní telefon, jeho záměnu za jiný předmět vyloučili. Co se týká barvy telefonu, policista H. si ji nevybavil a policista H. uvedl, že barvu nebylo možné rozpoznat, je to těžké říct, někdo má obal, někdo fólii. Skutečnost, že si policisté nevybavili barvu předmětného telefonu, nesnižuje věrohodnost jejich výpovědí natolik, aby z nich správní orgány nemohly vycházet. Podstatná je soulad ve vnímání přestupkového jednání, svědci se ve svých výpovědích shodovali. Provedení vyšetřovacího pokusu považoval žalovaný za nadbytečné, jelikož svědecké výpovědi policistů spolu s videozáznamem prokazovali přestupkové jednání žalobce bez důvodných pochybností, jelikož policisté měli dobré výhledové podmínky a protiprávní jednání žalobce oba policisté potvrdili. Videozáznam prokazuje, že policisté mohli jasně a zřetelně vidět přestupkové jednání, vzdálenost 16 m tvrzená žalobcem je pouhou jeho spekulací, když doložená mapka zachycuje nějaké vybrané vozidlo v řadě vozidel a bod měření je záměr ně umístěn v zadní části tohoto vozidla. Policista H. sice vypověděl, že služební vozidlo stálo ve vzdálenosti od projíždějícího vozidla cca 5 m, přičemž z úředního záznamu se podává, že odstup vozidla ke kraji komunikace byl cca 5 m, nicméně se jedná o subjektivní odhad policisty, který nemá vliv na jeho věrohodnost. Výška vozidel je pro spatření tohoto protiprávního jednání rovněž bezpředmětná, jelikož do vozidla bylo dobře vidět, jak opět vyplývá z videozáznamu a fotografie, a policista H. uvedl, že měli dobrý rozhled, neboť byli mírně z kopce.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
17. Žaloba **není** důvodná.

18. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí o vině žalobce za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Jedná se o přezkum rozhodnutí ve věci správního trestání, který probíhá v tzv. plné jurisdikci (tj. v rovině skutkové i právní). Krajský soud tak při svém rozhodování není omezen ve skutkových otázkách jen tím, co našel správní orgán, nýbrž zcela samostatně a nezávisle hodnotí správnost a úplnost skutkových zjištění učiněných správním orgánem.
19. Krajský soud se zabýval námitkou nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. K tomu žalobce namítal, že na základě ve správním řízení provedených důkazů nemohly mít správní orgány za prokázané, že spáchal přestupek. Žalobce upozornil na odlišné výpovědi svědků a brojil proti tomu, že správní orgány neprovedly k důkazu vyšetřovací pokus.
20. Na úvod vlastního posouzení věci je třeba předestřít, že přestupkem spočívajícím v držení hovorového zařízení se soudy ve správním soudnictví již opakovaně a podrobně zabývaly. Shledaly, že držení hovorového zařízení řidičem při jízdě ve vozidle patří mezi obtížně zachytitelné přestupky (taková jednání, která lze z velké vzdálenosti pozorovat jen stěží a která se navíc odehrávají uvnitř jedoucího vozidla obviněného), byť pozorovatelné pouhým okem. Takový přestupek je proto často prokazován pouze svědeckými výpověďmi zasahujících policistů a situace, kdy proti sobě stojí výpověď obviněného a policisty, který přestupek projednával na místě samém, není v těchto případech nijak neobvyklá. Nejvyšší správní soud takovou důkazní situaci hodnotil opakovaně ve svých rozhodnutích, přičemž se vyjadřoval jak k nestrannosti policistů, tak k důkazní hodnotě jejich výpovědí (veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na která je v tomto rozsudku odkazováno, jsou dostupná na jeho webových stránkách www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud především opakovaně konstatoval, že policisty lze obecně považovat za nestranné a věrohodné svědky, neprokáže-li se v konkrétním případě opak. Je tomu tak mimo jiné proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem. Na rozdíl od policistů měl žalobce motiv, proč předestřít jinou verzi skutkového děje, tj. verzi, která by jej vyvinila z podezření ze spáchání dopravního přestupku. Takovou motivaci každého obviněného z přestupku lze jistě rozumně očekávat, přičemž nelze ani odhlédnout od toho, že jeho vyjádření k věci není svědeckou výpovědí a v rámci zajištění práva na obhajobu zákon obviněnému (na rozdíl od svědka) nepřikazuje, aby uváděl (vypovídal) pravdu a nic nezamlčoval (srov. § 55 odst. 1 správního řádu). Jakkoli tedy vyjádření či jiné podání obviněného z přestupku (tj. účastníka řízení) není vyloučeno z okruhu podkladů, jimiž se zjišťuje skutkový stav věci (srov. § 50 odst. 1 správního řádu), je nutné k jeho obsahu v rámci hodnocení důkazů a dalších podkladů přistupovat vždy s určitou obezřetností.
21. Z námitek žalobce se nepodává, že by policisté byli proti němu zaujatí. Krajský soud nemá důvod pochybovat o tom, že policisté zastavili auto žalobce v subjektivním přesvědčení, že při řízení vozidla držel v pravé ruce mobilní telefon. Krajský soud na rozdíl od žalobce neshledává výpovědi policistů jako rozporné. Pprap. T. při ústním jednání uvedl, že před výsledkem nahlížel do spisu, z jeho výpovědi proto správní orgány ani soud nevycházeli. Nicméně další dva svědci, pprap. H. a pprap. H., ve věci projednávaného přestupku vypovídali shodně. Pprap. H. popsal průběh hlídky a zastavení vozidla. Pprap. H. rovněž popsal průběh hlídky, přičemž právě pprap. H. pak sepisoval i úřední záznam. Výpovědi

obou svědků nejsou ve vzájemném rozporu, oba svědci popsali shodně průběh hlídky a zastavení vozidla. Před zastavením vozila všichni členové hlídky potvrdili, že viděli, jak žalobce drží v pravé ruce mobilní telefon, proto žalobce zastavili.

22. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že u přestupku spočívajícího v držení hovorového zařízení za jízdy hrají při zkoumání výpovědi policistů a reálnosti tvrzených skutečností důležitou roli například výhledové podmínky, vzdálenost policistů od vozidla řidiče a čas, po který mohli policisté přestupek pozorovat (srov. rozsudky ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 As 159/2015–23, či ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 As 27/2016–34). Obviněného lze shledat vinným ze spáchání tohoto přestupku jen tehdy, pokud provedené důkazy vytvoří dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které nemohou vést k jinému závěru, než že telefon při řízení motorového vozidla skutečně držel v ruce. Nutným předpokladem dosažení takového důkazního standardu je, aby některý z policistů něco takového vůbec objektivně mohl vidět. Policisté (či alespoň jeden z nich) by tedy museli být v takovém postavení k vozidlu řidiče, aby vzhledem k jejich vzájemné vzdálenosti a k orientaci neprůhledných (či špatně průhledných) částí vozidel mohli jednání řidiče vidět. Natolik detailně, aby si byli jistí, že to, co drží v ruce, je skutečně telefon (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2011, č. j. 7 As 102/2010–86).
23. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že policisté mohli vidět přestupkové jednání, tedy že žalobce drží za jízdy v ruce mobilní telefon. Jak plyne ze správního spisu, z výpovědí svědků a z úředního záznamu, policisté stáli kolmo k vozovce, dle fotografií a videozáznamu ve spise v takové vzdálenosti od kraje komunikace, aby měli na vozovku dobrý výhled. Hlídku prováděli za denního světla a příznivých povětrnostních podmínek. Vozovku sledovali přes čelní sklo a všechna jednání byla zachycena na mobilní telefon. Videozáznam pak potvrzuje závěry uvedené ve výpovědi pprap. H., pprap. H. a v úředním záznamu.
24. Žalobce namítal, že vzdálenost policejního a jeho vozidla byla větší, než tvrdili ve výpovědích policisté, a z této vzdálenosti nemohlo být přestupkové jednání viditelné. Dle krajského soudu však posouzení, v jaké přesné vzdálenosti se služební vozidlo nacházelo od pozemní komunikace, není s ohledem na existenci videozáznamu rozhodné. Právě videozáznam soudu umožňuje posoudit, zda měli policisté řádné výhledové podmínky a zda bylo reálné ze služebního vozidla přestupkové jednání zpozorovat. Krajský soud má za to, že dle videozáznamu se policisté nacházeli v takové pozici, že to možné bylo, přičemž subjektivní posouzení vzdálenosti vozidla od pozemní komunikace nezpochybňuje ani věrohodnost svědeckých výpovědí policistů. Zákres služebního vozidla na mapě, jak jej provedl žalobce, za použití nejvzdálenějších možných bodů pro měření vzdálenosti, shora uvedené závěry ohledně viditelnosti nezpochybňuje. Jak uvádí i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 As 98/2020-26: *„Držení telefonu za jízdy je na rozdíl od některých jiných dopravních přestupků (například určení konkrétního překročení maximální rychlosti; k tomu viz rozsudek tohoto soudu ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008 – 42) pozorovatelné pouhým zrakem a není k jeho odhalení potřeba odborná znalost ani zvláštní vybavení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 52/2011 – 51); svědecká výpověď zasahujících policistů tak může být sama o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz.“* Z pořízeného videozáznamu je nepochybné, že policisté přestupkové jednání mohli vidět, jelikož bylo za daných podmínek pozorovatelné pouhým okem.

25. Krajský soud dodává, že nelze také požadovat, aby policisté věděli, jak přesně mobilní telefon vypadal. Klíčové je, že přístroj, který policisté shodně označili za mobilní telefon, jako takový viděli v ruce řidiče v době řízení automobilu. Žalobce nepředestřel jinou skutkovou verzi, nepopsal, o jaký jiný přístroj se mohlo jednat (což s ohledem na to, že tvrdil nespáchání přestupku, ani nemohl).
26. Krajský soud se dále zabýval námitkou, že správní orgány neprovedly navrhovaný důkaz – vyšetřovací pokus.
27. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se přestupkového jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, bod 18; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, bod 15).
28. Co se týče důkazních možností – s cílem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti – správní orgány mohou podle § 51 odst. 1 správního řádu v řízení použít jakékoliv důkazní prostředky. Jen je musí získat a provést v souladu se zákonem. A tyto prostředky musí být způsobilé přispět k objasnění skutkového stavu věci.
29. Jak současně uvedl Nejvyšší správní soud, nelze se spokojit s tím, že „*skutečnost, že obviněný se dopustil přestupku, se jeví být pravděpodobnou, či dokonce nejpravděpodobnější verzí skutkového děje. Existuje-li pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2011, č. j. 7 As 97/2011-68). Platí totiž, že správní trest – stejně jako trest soudní – lze uložit, jen pokud je nade vší pochybnost, že se skutek stal a že se stal právě tím způsobem, jaký správní orgán zjistil a prokázal (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, č. j. 1 As 11/2007-70).
30. Namítá-li žalobce neprovedení dalších důkazů, konkrétně vyšetřovací pokus, lze toliko uvést, že vzhledem k tomu, že svědecké výpovědi vyznívaly v tom smyslu, že se žalobce vytýkaného přestupkového jednání dopustil, a videozáznam, který je součástí správního spisu, dokládá povětrnostní podmínky a výhledové poměry policistů, nevznikly tím žádné pochybnosti o skutkovém stavu a nejevilo se být provádění podrobnějšího dokazování nezbytným.
31. Neprovedení navrhovaného důkazu lze (s jistým zjednodušením) totiž ve shodě s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (za všechny odkazuje krajský soud na jeho recentní rozsudek ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 As 98/2020-26) odůvodnit tím, že (i) jde o důkazní prostředek nezpůsobilý cokoli prokázat (například svědectví z doslechu), nebo (ii) jím nelze prokázat právě dokazovanou skutečnost (t. j. netýká se prokazované skutečnosti), případně (iii) pro jeho nadbytečnost (zjišťovaná skutečnost byla bezpečně prokázána již provedenými důkazy). Již správní orgán I. stupně zdůvodnil, proč vyšetřovací pokus neprovedl, a to na str. 4-5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně z 21. 12. 2023. Správní orgán I. stupně

vysvětlil, že výpověď policistů považuje za pravdivou, a proto je vyšetřovací pokus nadbytečný. Ke stejným závěrům dospěl i žalovaný, který poznamenal, že věrohodné svědecké výpovědi spolu s videozáznamem prokazují přestupkové jednání obviněného bez důvodných pochybností (str. 6 napadeného rozhodnutí). Krajský soud se s uvedenými závěry ztotožňuje a neshledal, že by ohledně tohoto důkazního návrhu správní orgány pochybily. Přestupkové jednání žalobce viděli policisté na vlastní oči, přičemž stáli blízko vozovce a měli dobré výhledové poměry a – jak se podává z videozáznamu – do automobilu mohli vidět. Na základě uvedených okolností se tak důkazní návrh vyšetřovacím pokusem jeví krajskému soudu s ohledem na komplex již provedených důkazů zcela nadbytečným. Mobilní telefon je navíc v dnešní době natolik běžný a na první pohled i laikem rozpoznatelný přístroj, který policisté zachytili svým zrakem a nadto pořídili prokazující videozáznam.

32. Krajský soud uzavírá, že výpověď policistů ve spojení s dalšími podklady obsaženými ve správním spise včetně videozáznamu, byly v přestupkovém řízení dostatečným podkladem pro závěr, že se žalobce dopustil sporného skutku a správní orgány nepochybily, pokud na základě provedených důkazů rozhodly o jeho vině. Výhrady žalobce ke zjištění skutkového stavu vyhodnotil krajský soud jako nedůvodné. Námitky žalobce stran nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu v souzené věci neobstojí. Nedošlo k porušení zásady *in dubio pro reo*, která se uplatní v případě, kdy jsou o vině obviněného důvodné pochybnosti, ty však v posuzované věci nenastaly, protože vina byla žalobci bezpečně prokázána.

VI. Závěr a náklady řízení

33. Soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
34. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Ostrava 23. ledna 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.